

Když se — jak doličeno — nedostává zákonných předpokladů pro určovací žalobu, bylo ji, třeba že žalovaný nedostatek ten v první stolici — alespoň ne zřetelně — nevytýkal, zamítnouti. Po té nebylo již třeba se také ještě obíratí věcnou stránkou žaloby a není tudíž také třeba míti zřetel k vývodům dovolání co do rozhodnutí odvolacího soudu ve věci samé.

Čís. 6041.

Nelze knihovně poznamenati žalobu o odvolání daru pro hrubý nevděk.

(Rozh. ze dne 18. května 1926, R II 116/26.)

Žádosti, by byla knihovně poznamenána žaloba o odvolání daru pro nevděk, bylo soudem prvé stolice vyhověno, rekursní soud žádost zamítl. Důvody: Podle § 61 kn. zák. má poznámka žaloby místo, když někdo, jsa vkladem dotčen ve svém knihovním právu, žalobou se domáhá neplatnosti vkladu a žádá, by byl obnoven dřívější knihovní stav. O nic takového v tomto případě nejde. Žalobce, odvoláváje pro hrubý nevděk žalované manželky darování ideální polovice nemovitosti, neuplatňuje nárok věcný nebo vůbec absolutně účinkující, nýbrž obligační nárok na zrušení odstupní smlouvy a domáhá se toho, by vlastnictví oné polovice bylo pro něho znova vloženo. Nemůže býti řeči o tom, že se vklad práva vlastnického příslušejícího žalované, touto žalobou stal sporným co do své platnosti — naopak platnost jeho je zřejmým předpokladem žaloby — ani že vkladem tím byl dotčen žalobce ve svém knihovním právu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Rekursní soud zcela výstižně uvádí, že zřejmým předpokladem žaloby, o niž jde (žaloby o odvolání daru), jest platnost knihovního zápisu, že tedy není žalobce ve svém právu zkrácen již samotným vkladem na základě notářského spisu ze dne 17. dubna 1925. Již z toho jest patrné, že není tu jedna ze základních podmínek pro povolení poznámky spornosti podle §u 61 knih. zák., a stačí vzhledem k vývodům rekursu podotknouti pouze toto: Nezávažna jest okolnost, že smlouva jest označena jako úplatná a že teprve žalobce přichází s tvrzením, že jde v podstatě a dle pravdy jen o smlouvu darovací; neboť žalobce ani netvrdí, že kdyby smlouva ona byla zněla výslovně na darování a ne na úplatný postup, nebylo by došlo k zápisu, a námitku, že postup byl v listině jen na oko označen jako postup úplatný, není tedy uplatňována za tím účelem, by touto námitkou samotnou byla dovozena neplatnost vkladu hned od prvopočátku. Jest pravda, že praxe ohledně přípustnosti poznámky dle §u 61 knih. zákona dlouho kolísala; ale nyní ustálila se v souhlase s přesvědčivým výkladem Randovým (Vlastnictví vydání VII. str. 219) v tom směru, že podmínkou této poznámky jest původní neplatnost vkladu.